

PDC-215 Mai sus, mai sus, mereu mai sus (I)

Melodie românească

Allegro

Mai sus, mai sus, me - reu mai sus, A noas - tre i - nimi

cân - tă, A - co - lo-n sla - va, fără de-a - pus, E ța - ra

noas - tră sfân - tă. Su - ind spre ea che - măm, I - sus,

Cu dor do - ri - tu-Ți Nu - me; Mai sus, mai sus, me - reu mai

sus, Ca să ie - șim din lu - - - me.

1 Mai sus, mai sus, mereu mai sus,
A noastre inimi cântă,
Acolo'n slav', fără de-apus,
E țara noastră sfântă.
Suind spre ea chemăm, Isus,
Cu dor doritu-Ți Nume;
Mai sus, mai sus, mereu mai sus,
Ca să ieșim din lume.

2 Urcăm cu ochii plini de dor,
Privind a noastră țință,
Atât avânt înălțător
Și har ne ânveșmântă.
Isuse, suspinând cântăm
Dorita Ta cetate;
Mai sus. Mai sus ca să scăpăm
De tot ce'n noi păcat e.

3 Tot mai ușor, tot mai plăcut
Urcușul ni se face,
Încet, al nostru vas de lut
Se sfarmmă, se desface,
Plutind cu sufletul înnot
Prin marea de lumină,
Mai sus, mai sus, scăpați de tot
Ce'n noi rămas-a tină.

**4 Ușor, pe albe-aripi de vis,
Ființa noastră zboară
La cerul ce spre noi, deschis,
Lumini de-argint coboară,
Mai sus! Și mulți privesc mirați
Măreța slavei taină.
Mai sus, mai sus purtăm schimbați
Slăvita albă haină.**

**5 Se-aprind luminile'n priviri
De-a cerului viață,
Se cern pe fețe străluciri
Din dulcea dimineață.
Mai sus! Pe frunți ni se aprind
Din pietre scumpe salbe,
Mai sus! Mai sus! Ce raze prind
A noastre haine albe.**

**6 Mai sus, mai sus! Ne-am cufundat
În slava Ta adâncă
Atâtea slăvi am colindat
Și tot mai mergem încă
Mai sus, din cer în cer, mai sus!
Cu chipul plin de soare
Cutremurați, plângând Isus,
Îți cădem la picioare.**

**7 Și sărutând slăvitu-ți strai,
În poala Ta vom pune
Tot brațul plin de crini din rai
Și salbe, și cunune..
Și dorul, cât în ochi avem,
Și-a ochilor lumină...
Preafericiți că Te vedem
Și rămânem cu Tine.**